

1. STUDIJA

ZEMALJSKA NO GRIJEHA ZAVRŠAVA JUTROM PUNIM RADOSTI

Noć plakanja i jutro radosti – Dva načina traženja Istine – Metoda koju se ovdje koristilo – Opseg ovog djela – Razlika između pobožnog proučavanja Biblije i opasne navike špekuliranja – Cilj proročanstva – Dva kuta gledanja na sadašnje stanje religije u svijetu – Egipatska tama – Pramac obećanja – Progresivna staza pravednika – Uzrok velikog otpada – Reformacija – Isti uzrok koji ponovno sprečava stvarni napredak – Savršenstvo u spoznaji nije stvar prošlosti nego budućnosti

NASLOV ove serije „Božanski plan vjekova“ sugerira sustavni napredak Božanskog programa kojeg je on unaprijed predodredio. Mi vjerujemo da je to jedini način da se Božansko otkrivenje vidi kao nešto lijepo i skladno a nikoji drugi. Period tokom kojeg je bio dopušten grijeh za čovječanstvo je bio poput tamne noći koja se nikad neće zaboraviti, ali slavni dan pravednosti i božanske milosti uveden od strane Mesije koji će poput sunca pravednosti izići i jasno i u punoj mjeri sjajiti donoseći izlječenje i blagoslov na sve više je nego protuteža zastrašujućoj noći plača, uzdisanja, boli, bolesti i smrti u kojoj je uzdišuće stvorenje bilo toliko dugo. „Navečer dolazi plač, a ujutro već vlada radost.“ (Psal. 30:5)

Iako sve stvorenje kao po instinktu uzdiše i u boli je, čeka, čezne i nada se Danu nazivajući ga *Zlatnim dobom*, ljudi ipak i dalje slijepo traže jer nisu svjesni Jehovinih nauma punih milosti. Ali njihovi najuzvišeniji koncepti tog doba daleko su od onog što će stvarno biti. Veliki Stvoritelj priprema „gozbu od pretiline“ koja će zapanjiti njegova stvorenja i biti nešto izuzetno i obilno iznad onoga što su oni razumno tražili i očekivali. I svojim začuđenim stvorenjima koja gledaju duljinu, širinu, visinu i dubinu Božje ljubavi koja nadmašuje sva očekivanja on objašnjava: „Jer moje misli nisu vaše misli i vaši putovi nisu moji putovi veli Gospodin. Ne, kako je nebo visoko nad zemljom tako su moji putovi visoki nad vašim putovima i moje misli nad vašim mislima.“ (Iza. 55:8, 9)

Iako ćemo sa ovim djelom pokušati, nadamo se s uspjehom, predstaviti zainteresiranom i nepristranom čitatelju Božji plan postupanja u odnosu na prošlost, sadašnjost i budućnost a koji ih ujedno i objašnjava na način koji je skladniji, ljepši i razumniji od onog što je općeprihvaćeno, ipak ono što je sasvim sigurno isključeno jeste da to nije posljedica izvanredne mudrosti i sposobnosti samog pisca. To je zapravo svjetlo sunca pravednosti u ovo svitanje Milenijskog doba koje otkriva ove stvari kao „Sadašnju istinu“ i koja je sada cijenjena od iskrenih – čistih u srcu.

Budući da je sve prepuno skepticizma, sami temelj prave religije, i temelj istine često se dovodi u pitanje čak i od strane iskrenih. Nastojali smo dovoljno razotkriti temelj na kojem treba biti izgrađena vjera – Božja Riječ – kako bismo izgradili povjerenje i sigurnost u njeno svjedočanstvo čak i nevjerniku. Nastojali smo to učiniti na način koji će biti privlačan i prihvaćen od strane razuma kao temelja. Onda smo nastojali na tome graditi temelj Biblijskih učenja na način da koliko to

bude bilo moguće čisti ljudski sud može ispitati njihove kvadrante i kutove prema najstrožim mjerilima pravde koja se mogu zahtijevati.

Vjerujući da Biblija otkriva dosljedan i skladan plan koji se nakon što ga se vidi preporučuje svakoj posvećenoj savjesti, ovo djelo je izdano u nadi da će pomoći istraživačima Božje riječi preporučujući misli koje su sukladne i jedna drugoj i Božjoj riječi. Oni koji priznaju Bibliju kao otkrivenje Božjeg plana – a takvima se posebno obraćamo – nesumnjivo će se složiti da ako je ona nadahnuta od Boga njezina učenja gledajući ih kao cijelinu otkrivaju plan koji je dosljedan i skladan sam sa sobom i sa osobnošću njegovog Božanskog autora. Naš cilj kao tražitelja Istine trebao bi biti da steknemo potpun, skladan i cjelovit uvid u Božji otkriveni plan i to kao Božja djeca s razlogom možemo i očekivati, budući da nam je obećano da će nas duh istine voditi do sve Istine. Ivan 16:13

Kao istraživači pred nama su dvije metode. Jedna je da ispitujemo među gledištima različitih sekta Kršćanstva i da iz svakoga uzmemo taj element kojeg smatramo istinom – beskrajn zadatak. Poteškoća kod ove metode je u tome da ako je naše prosuđivanje deformirano ili iskrivljeno ili ako imamo sklonost ka jednom pravcu – a kod koga to nije slučaj? – tada bi nas ti problemi mogli spriječiti da napravimo točan odabir i da čak štoviše odaberemo pogrešku i odbacimo istinu. Ustvari ako bi smo odabrali ovu metodu izgubili bi smo mnogo, zato što je Istina napredna, svijetli sve više do potpunog dana, onima koji je traže i hode u njezinom svjetlu, za razliku od raznih vjerovanja različitih sekta koja su fiksna i nepokretna i ustanovljena kao takva prije mnogo stoljeća. I svako od njih mora sadržavati veliki srazmjer neistine budući da svako u nekim važnim stvarima proturiječi onom drugom. Ova metoda

vodi u labirint zbunjenosti i smetenosti. Druga metoda je da oslobodimo naše umove od svih predrasuda i imati na umu da nitko ne može znati više o Božjim planovima od onoga što je On otkrio u svojoj Riječi nego da je krotkima i poniznima u srcu dano da ju razumiju i ako budemo kao takvi iskreno i gorljivo tražili njegovo vodstvo i pouku, njezin veliki Autor će nas voditi do razumijevanja kada dođe vrijeme za to koristeći različitu Bogom datu pomoć. Vidi Efež. 4:11 – 16

Ovo djelo je posebno osmišljeno za takvu klasu istraživača. Vrijedno je zapaziti da ova knjiga upućuje jedino na Bibliju a u nekim slučajevima i na povijesne izvore kao dokaz istinitosti Biblijskih izvještaja. Svjedočanstvu suvremenih teologa nismo pridali neku posebnu važnost a tako ni tzv. ranim crkvenim ocima. Mnogi od njih su svjedočili u skladu sa mislima koje smo ovdje izrazili ali mi vjerujemo da je neuspjeh kako sada tako i u sva vremena za ljude vjerovati izvjesnim doktrinama zbog drugih u koje oni imaju povjerenja. Ovo je očigledno plodan uzrok pogreške jer su mnogi dobri ljudi vjerovali i naučavali neistine i to posve mirne savjesti. Djela 26:9. Tražitelji Istine trebaju isprazniti iz svojih posuda mutne vode tradicije i napuniti ih na vrelu Istine – Božja Riječ. I nijedno vjersko učenje ako ne vodi tražitelja Istine k tom vrelu ne bi trebali vrednovati.

Ovo djelo je premalo za općenito i brzo istraživanje Biblije i njenih učenja; ali prepoznajući hitnost našeg vremena nastojali smo biti što kraći koliko nam se činilo da nam dopušta važnost predmeta.

Zainteresiranom istraživaču voljeli bi smo ukazati na to da će mu biti beskorisno ako samo prolista ovo djelo nadajući se da će dobiti snagu i sklad predloženog plana i Biblijskih dokaza koji su ovdje prezentirani. Nastojali smo kroz ovu knjigu predstaviti različite fragmente Istine, ne samo takvim jezikom nego i takvim

redom koji bi bio najbolji i najprikladniji da svi slojevi čitatelja shvate jasno općeniti plan i sam predmet. Dok je temeljito i sistematsko proučavanje neophodno za cijenjenje bilo koje znanosti to je još i više u znanosti Božanskog otkrivenja. Polazeći od činjenice da uz raspravu o božanskim otkrivenim istinama to je i ispitivanje predmeta sa potpuno drugačijeg stajališta za razliku od bilo kojeg drugog djela onda je ono gore navedeno dvostruko neophodno. Mi se nemamo što ispričavati glede našeg odnosa prema mnogim predmetima koje se uobičajeno zanemaruje od strane mnogih kršćana – izmeđuostalog dolazak našeg Gospodina, proročanstva i simbolizam Starog i Novog zavjeta. Niti je prihvaćen a niti je predstavljen nijedan sistem teologije koji previda ili izostavlja najvažnija obilježja Biblijskog učenja. Nadali smo se međutim da će biti prepoznata velika razlika između iskrenog, trezvenog i pobožnog proučavanja proročanstva i drugih dijelova Biblije u svjetlu priznatih povijesnih činjenica da bi se dobilo zaključke koje može priznati posvećen zdrav razum i uobičajene prakse općeg špekuliranja koja je kada se primjeni na božansko proročanstvo previše sklono odriješiti divlje teorije i nejasnu fantaziju. Oni koji upadaju u tu opasnu naviku općenito postaju proroci (?) umjesto istraživači proročanstva.

Nijedan rad nije toliko plemenit i oplemenjujuć kao što je to pobožno proučavanje otkrivenih božjih nauma „u što i anđeli žele zaviriti.“ (1. Pet. 1:12) Činjenica da nam je Božja mudrost dala proročanstva o budućnosti a isto tako i iskaze glede sadašnjosti i prošlosti je samo po sebi Jehovin ukor ludosti neke od njegove djece koja da bi našla izgovor za svoje neznanje i zanemarivanje proučavanja njegove riječi kažu: „Ono što je sadržano u petom poglavlju Mateja dovoljno je da spasi svakoga.“ Valja spomenuti i to da nam proročanstvo nije dano samo da zadovolji nečiju znatiželju u vezi budućnosti.

Cilj toga je očito bio da se posvećeno dijete Božje upozna sa planovima svoga Oca, da pridobije njegovo zanimanje i naklonost prema tim istim planovima i da mu se omogući da uzima u obzir i sadašnjost i budućnost sa Božjeg stajališta. Kada je tako zainteresiran za Gospodinovo djelo onda također može služiti sa duhom i razumijevanjem ne samo kao sluga, već kao dijete i nasljednik. Kada se takvima otkriva ono što će biti to tada neutralizira ono što se sada dešava. Posljedica pažljivog proučavanja nemože biti drugačija nego jačanje vjere i poticanje na svetost.

Zbog neznanja Božjeg plana za oslobađanje svijeta od grijeha i njegovih posljedica a pod lažnom idejom da je nominalna Crkva u svom sadašnjem stanju jedini instrument za njegovo ostvarenje, stanje u svijetu danas nakon što se Evanđelje propovijedalo gotovo devetnaest stoljeća, budi ozbiljne sumnje u umu svakog tko razmišlja a tako je krivo informiran. Takve sumnje nisu pretjerane. Ustvari svakom misaonom promatraču jedna od dvije stvari mora biti vidljiva: ili je Crkva napravila veliku pogrešku pretpostavljajući da je u sadašnjem dobu i u njenom sadašnjem stanju njezina služba bila u tome da obrati svijet ili je inače Božji plan doživio bijedan neuspjeh. Koju ćemo dilemu radije prihvatiti? Mnogi su prihvatili a mnogo će ih više nedvojbeno prihvatiti ono drugo i popuniti redove nevjernika bilo prikriveno ili otvoreno. Jedan od ciljeva ovog sveska je pomoći takvima.

Na 16. stranici prezentiramo dijagram kojeg je izdalo Londonsko misionarsko društvo, a kasnije u SAD – Odbor ženskih prezbiterijskih misija. Nazvan je Nijemi apel u korist stranih misija. Taj dijagram govori žalosnu priču o tami i neznanju o jedinom imenu pod nebom ili među ljudima danom po kojem možemo biti spašeni.

Watchman Y.M.C.A. časopis koji izlazi u Čikagu objavio je taj isti dijagram i komentirao:

Ideje o duhovnom stanju svijeta kod nekih su vrlo maglovite i neodređene. Slušamo o slavnom djelu oživljavanja kod kuće i u inozemstvu, o svježim misionarskim naporima u različitim pravcima, o tome kako se jedna zemlja za drugom otvara za evanđelje, o velikim svotama koje se ulaže u njegovo širenje: tako da smo naprosto dobili ideju da su učinjeni odgovarajući naponi za evangeliziranje nacija svijeta. Danas se procjenjuje da svjetska populacija broji oko 1 424 000 000 i proučavajući dijagram vidjet ćemo da je znatno više od polovice – gotovo dvije trećine – još uvijek pogansko, a ostali su uglavnom ili sljedbenici Muhameda ili pripadnici velikih otpadničkih crkava čija je religija zapravo kristijanizirano idolopoklonstvo i za koje se jedva može reći da se drže ili naučavaju Kristovo Evanđelje. Kada je riječ o 116 000 000 nominalnih protestanata imajmo na umu kako je velik dio njih u Engleskoj, Njemačkoj i u ovoj zemlji pao u nevjeru – u tamu dublju od one u kojoj su pogani – isto tako veliki broj njih zaslijepjen je praznovjermem ili je pokopan u ekstremno neznanje; tako da dok 8 000 000 židova još uvijek odbacuje Isusa iz Nazareta kao Mesiju, dok je više od 300 000 000 onih koji se zovu njegovim imenom otpalo od njegove vjere, 170 000 000 klanja se Muhamedu i veliki dio preostalog čovječanstva do današnjeg dana su štovatelji drveta i kamena što su naslijedili od svojih drevnih predaka ili mrtvih junaka ili čak samog Đavla, svi na ovaj ili onaj način štiju ili služe stvorenju umjesto Stvoritelju, koji je Bog nad svima blagoslovljen zauvijek. Zar sve ovo nije dovoljno da ražalosti srce misaonog kršćanina?

Zaista ovo je žalosna slika. I iako dijagram prikazuje nijanse razlika između Pogana, Muslimana i Židova svi su podjednako u potpunom neznanju o Kristu. Neki bi onako iz prve mogli pretpostaviti da je ovo gledište u odnosu na udio kršćana previše tamno i kao takvo pretjerano, ali mi mislimo drugačije.

Ono prikazuje nominalno kršćanstvo u što je moguće najsvjetlijim bojama. Npr. 116 milijuna koji su navedeni kao protestanti daleko je više od njihovog pravog broja. 16 milijuna bi mi vjerujemo bio približan broj pripadnika crkve u zrelim godinama koji ispovjedaju vjeru, a jedan milijun bi bio bojimo se previše liberalna procjena „malog stada“, „posvećenih u Kristu Isusu“ koji „hode ne po tijelu već po duhu“. Treba imati na umu i to da je veliki broj članova crkve koji se uračunava u broj zapravo djeca i dojenčad. To je posebno slučaj u Europskim zemljama. U mnogima od njih djecu se uračunava kao vjernike od samog rođenja.

Koliko god da ova slika djelovala mračno, ipak ona nije najtamnija koja oslikava čovječanstvo. Gornji presjek predstavlja samo sadašnji naraštaj. Koliko je tek grozan prizor kada mu pridodamo činjenicu da je stoljeće za stoljeće u proteklih više od 6000 godina ogromno mnoštvo ljudi bilo gotovo u cijelosti obavijeno istim neznanjem i grijehom. Gledajući sa popularnog stajališta to je zaista strašna slika.

Različita vjerovanja današnjice uče da su sve te milijarde ljudi koje su u neznanju o jedinom imenu pod nebom po kojem se možemo spasiti na putu koji ravno vodi u vječno mučenje i ne samo to već da ovih 116 milijuna protestanata, osim nekoliko vjernih svetaca očekuje isti udes. Nikakvo stoga čudo da su oni koji vjeruju u takve strašne stvari u pogledu Jehovinih planova i nauma revni u unapređivanju misionarskih pothvata, pravo je čudo da nisu mahniti zbog toga. Zaista, vjerovati u tako nešto i cijeniti takve zaključke može lišiti život svake radosti i utrnuti svaku svijetlu perspektivu prirode.

Da pokažemo da nismo pogrešno prikazali Fundamentalizam glede predmeta sudbine pogana citiramo iz pamfleta „Nijemi apel u korist inozemnih misija“ u kojem je

bio objavljen Dijagram. Njegova zaključna rečenica glasi: „Evangelizirati snažne generacije u inozemstvu, tisuću milijuna duša koje umiru bez Krista u očaju u stopi od otprilike 100 000 svaki dan.“

Iako sve ovo može izgledati tmurno sa stajališta ljudskih vjerovanja, svrha je stranica ove knjige ukazati na svjetlije gledište. Poučeni Božjom riječju ne možemo vjerovati da je Božji veliki plan spasenja trebao imati ili će imati takav neuspjeh. Božji prorok Izaija prorekao je ovakovo stanje stvari kao i konačno riješenje što bi svakom zbunjenom djetetu Božjem trebalo biti olakšanje, rekavši: „Jer evo tmina pokriva zemlju i mrak narode. Ali nad tobom sja Gospodin. Nad tobom svijetli njegova slava. Narodi putuju k tvome svjetlu.“ (Iza. 60:2, 3) U ovom proročanstvu gusta tmina osvijetljena je sa obećanjem: Narodi (ljudi općenito) putuju k tvome svjetlu.

Ne samo da je stalna bijeda i tama i spor napredak Istine bilo tajnom za Crkvu nego i sam svijet pozna i osjeća to stanje. To nas podsjeća na tamu koja je bila obavila Egipat a koju se moglo osjetiti. Kao dokaz toga zapazi duh sljedećih riječi koje su izdvojene iz časopisa Philadelphia. Sumnje i tama, intenzivirani sukobljenim vjerovanjima različitih škola još uvijek nisu nestali iz piščeva uma zrakama Božanske istine koje dolaze iz njegove riječi.

„Život, velika tajna. Tko će reći
Što treba Bog od ove jadne gline?
Oblikovan njegovom rukom sa snažnom vještinom –
Um, tvar, duša i tvrdoglava volja;
rođen da umre; siguran udes – smrt
Prema tome gdje prolazi taj dah?
Nijedan od nebrojenog mnoštva,
tko je živio, umro i patio dugo
ne vraća se da objasni veliki dizajn.

Ta budućnost, tvoja je i moja.
 Molimo te o Bože! za neku novu zraku
 svjetla da nas vodi na našem putu
 temeljeno ne na vjeri nego na jasnijem vidu
 što tjera ove mračne oblake noći
 ovu sumnju, ovaj strah i trepet
 ovu misao koja narušava naše blagoslove ovdje
 Ovaj nemirni um sa hrabrim zamahom
 odbacuje dogme dana
 naučavane od neskladnih sekta i škola
 da sputaju razum sa svojim propisima
 Želimo te upoznati kakav ti zapravo jesi
 naše mjesto s tobom i zatim ulogu koju mi igramo u tom
 nevjerojatnom planu.
 Beskonačni stvoritelj i čovjek.
 Podigni ovaj veo koji zamagljuje vid.
 Ponovno zapovjedi: „Neka bude svjetlost!“
 Otkrij tajnu svoga prijestolja.
 Mi tražimo u mraku nepoznato.

Na to mi odgovaramo:

Otkrivena tajna života uskoro će reći
 Kakvu radost Bog ima u ovoj bijednoj glini
 koju je oblikovala s vještinom njegova ruka
 Otisnuta s njegovim likom – um i volja
 Rođena ne da umire – ne, ne drugo rođenje
 Nasljeđuje presudu – „zemlja zemlji“
 Jer jedan od najmoćnijih
 koji je živio i patio i umro
 ustao je i dokazao Božji veličanstveni plan –
 tu budućnost dakle tvoju i moju
 Njegova riječ otkriva taj novi tračak
 svjetla za vodstvo na našem putu.
 Sada temeljeno na vjeri i sigurno kao vid
 raspršuje ove tamne oblake noći
 sumnju, strah i užas
 misli koje ovdje ugrožavaju naše blagoslove.

Sada, Gospodine, ovi hrabri umovi
 koji odbacuju dogme današnjice,
 koje naučavaju neskladne sekte i škole
 tjeraju razum sa svojim pravilima,
 neka te traže i upoznaju kakav si doista
 naše mjesto s tobom, i tada dio
 kojeg mi imamo u tvom nevjerojatnom planu
 Stvoritelj beskonačni i čovjek
 Podiže veo, sasvim otkriva
 onima koji hodaju u nebeskom svjetlu
 slavnu tajnu svog prijestolja,
 skrivenu od prijašnjih naraštaja, a sada otkrivenu.

Takav blagoslov sada dolazi svijetu kroz rasplet Božanskog nauma i otvaranje Božanske riječi, i mi vjerujemo da je ovaj svezak dio tog blagoslova i otkrivenja.

Oni koji se odvrćaju od pukih špekulacija ljudi i posvećuju vrijeme istraživanju Biblije, ne isključujući pritom razum, Bog nas poziva da se njime baš naprotiv služimo (Iza. 1:18) vidjet će da se božji blagoslovljeni luk obećanja proteže sve do nebesa. Pogrešno je pretpostavljati da će oni koji su bez vjere i opravdanja koje ju logično slijedi biti u stanju logično shvatiti istinu: ona nije za takve. Psalmista kaže: „Sviće svjetlost (istina) pravedniku.“ (Psal. 97:10) Za Božje dijete pripremljena je svijetiljka čije svjetlo raspršuje mnogo tame s njegovog puta. „Svijetiljka je nozi mojoj riječ tvoja, svjetlost stazi mojoj.“ (Psal. 119:105) Ali samo je „staza pravednika kao osvit; on sve više svijetli, do potpuna dana.“ (Izreke 4:18) Ustvari „Nema pravedna, nema nijednoga“ (Rim. 3:10) klasa o kojoj ovdje govorimo su oni koji su „proglašeni pravednima zbog vjere“. Jedino ta klasa ima prednost hodati putem na kojemu je svjetlost sve sjajnija – da vide ne samo današnji rasplet Božjeg plana već i stvari koje dolaze. Premda je istina

da staza svakog vjernika ponaosob sve više svijetli ipak se posebna primjena ove izjave odnosi na pravedne (opravdane) kao klasu. Patrijarsi, proroci, apostoli i sveci iz prošlosti i sadašnjosti hodali su u toj sve većoj svjetlosti, i svjetlo će se nastaviti povećavati „dok ne dođe puni dan“. To je zapravo jedan stalni put i jedno kontinuirano i sve veće svjetlo Božanskog zapisa, koje obasjava kad za to dođe vrijeme.

Stoga „radujte se u Gospodinu vi pravedni“ očekujući ispunjenje tog obećanja. Mnogi imaju tako malo vjere pa ne traže više svjetla pa im je tako zbog njihove nevjernosti i nebrige dozvoljeno da sjede u tami umjesto da hodaju u sve većem svjetlu.

Božji Duh koji je dan Crkvi da ju vodi u istinu uzet će od stvari koje su napisane i pokazati nam ih; ne trebamo ništa što je preko toga, jer Sveto pismo može nas učiniti mudrima za spasenje po vjeri u Isusa Krista. 2. Tim. 3:15

Iako je još uvijek istina da „tama prekriva zemlju i gusta tmina ljude“ to neće biti tako stalno. Imamo zasiguranje da „jutro dolazi“. (Iza. 21:12) Kao što sada Bog omogućuje da doslovno sunce obasjava pravedne i nepravedne, tako će Sunce pravednosti u Mileniju sijati u korist cijelog svijeta i „osvijetlit će ono što je u tami sakriveno“. (1. Kor.4:5) Raspršit će štetne pare zla i donijeti život, zdravlje, mir i radost.

Gledajući u prošlost nalazimo da je svjetlost tada slabašno sjala. Obećanja iz prošlosti bila su nejasna i mutna. Obećanja data Abrahamu i drugima i predodžbeno predstavljena u zakonu i ceremonijalnim obredima prirodnog Izraela bila su samo sjena i davala su nejasnu ideju Božjeg veličanstvenog i punog milosti dizajna. No kako se približavamo u struji vremena Isusovim danima svjetlo se povećava. Vrhunac očekivanja do tada bio je da će

Bog poslati osloboditelja da spasi Izraela od njegovih neprijatelja i da ih uzvisi kao glavnu naciju na zemlji, a na kojoj poziciji utjecaja i moći bi ih Bog koristio kao svoje sredstvo za blagoslivljanje svih naroda na zemlji. Međutim Božja ponuda da postanu baštinici njegovog Kraljevstva bila je što se tiče uvjeta toliko drugačija od onog što su oni očekivali i izgledi klase koja je trebala biti izabrana da dostigne nevjerojatna obećanja bili su kada ih se gleda izvanjski i ljudskim očima toliko nevjerojatni da je osim nekolicini većina bila zaslijepljena na tu poruku. Njihovo sljepilo i neprijateljstvo prirodno su se intenzivirali kada je sukladno razvoju Božjeg plana došlo vrijeme da se ta poruka proširi i da se poziv za učestvovanje u tom obećanom Kraljevstvu primjeni na svako stvorenje pod nebom koje će se zbog svoje vjere računati kao dijete vjernog Abrahama i nasljednik obećanja.

No kada se nakon Pedesetnice bolje razumjelo dobru vijest koju je Isus naučavao, Crkvi je postalo očitim da će blagoslovi za svijet biti od trajnog učinka, i da će za ostvarenje tog nauma Kraljevstvo biti duhovno i da će se sastojati od „pravih“ Izraelaca, malog stada izabranog između židova i nežidova i koji će biti uzvišeni do duhovne prirode i moći. Tako čitamo da je Isus kroz Evanđelje rasvijetlio život i besmrtnost. (2. Tim. 1:10) I od Isusovih dana svjetlo je još više sjalo kao što je on i rekao da će biti kazavši „Još vam imam mnogo toga reći, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on, duh istine, uputit će vas u svu istinu, ...i objavit će vam ono što dolazi.“ (Ivan 16:12, 13)

Međutim tada je došlo vrijeme nakon što su apostoli usnuli u smrti kada je većina pripadnika Crkve počela zanemarivati svijetiljku i počela gledati na ljudske učitelje za vodstvo: a

učitelji napuhani od ponosa preuzevši titule i službe zagospodariše nad Božjom baštinom. Tada je postupno došla u postojanje posebna klasa koju se naziva „svećenstvo ili kler“ koji sami sebe smatraju a i drugi pravim vodičima u vjeri i praksi osim Božje riječi. Tako se s vremenom razvio veliki papinski sistem s nepripadajućim poštovanjem prema učenjima ljudi koji mogu pogriješiti i zanemarivanjem Riječi nepogrešivog Boga.

Sa takvim zanemarivanjem istine uslijedili su zaista ozbiljni, zli rezultati. Kao što je opće poznato i svijet i Crkva bili su porobljeni od strane tog sistema i vođeni da obožavaju tradicije i ljudska učenja. Da bi se izišlo iz tog ropstva dogodio se odvažan i blagoslovljen udarac za slobodu i Bibliju a nazivamo ga Reformacijom. Bog je podignuo odvažne prvake svoje Riječi među kojima su bili Luther, Zwingli, Melanchthon, Wyclife, Knox i drugi. Oni su skrenuli pozornost na činjenicu da je papinstvo odložilo Bibliju na stranu i zamjenilo uredbe i dogme u Crkvi te istaknuli nekoliko njihovih pogrešnih učenja i postupaka, pokazujući da su ona izgrađena na tradiciji a ne na Božjoj Riječi, dakle suprotno istini. Ti Reformatori i oni koji su ih slijedili bili su nazvani Protestantima, zato što su protestirali protiv papinstva i tvrdili da je Božja riječ jedino ispravno pravilo vjere i postupanja. Mnoge su vjerne duše u danima Reformacije hodile u svjetlu koje je u to vrijeme bilo dostupno. Ali su od tada Protestanti vrlo malo napredovali zbog toga što umjesto da su hodili u svjetlu oni su se zaustavili oko svojih omiljenih vođa spremni da vide onoliko koliko su vidjeli, ali ništa više od toga. Postavili su granice svom napretku na putu istine, ograđujući ga s ono malo istine što su imali od čega je veliki dio pogreške bio naslijeđen od „majke“ Crkve. Većina kršćana imala je praznovjerno poštovanje prema učenjima formuliranima prije

toliko godina pretpostavljajući da se ne može više znati o Božjem planu od onoga što je bilo poznato Reformatorima.

Ova pogreška bila je skupa jer pored činjenice da je samo nekoliko načela istine bilo očišćeno od prljavštine pogreške postojala su još neka posebna obilježja koja su s vremenom dolazila a od kojih su kršćani bili lišeni sa svojim doktrinarnim ogradama. Da ilustriramo to: Za sve one koji su u Noinim danima hodili u svjetlu tadašnja istina bila je vjera u to da dolazi potop dok Adam i drugi nisu znali ništa o tome. Mi danas ne propovjedamo o dolasku potopa, no postoje druge epohalne istine koje dolaze s vremenom a koje ćemo znati hodimo li u svjetlosti svjetiljke; stoga imamo li svjetla samo onoliko koliko ga je bilo dostupno prije nekoliko stotina godina tada smo dobrim djelom u tami.

Božja riječ je velika riznica hrane za gladne putnike na putu koji je sve više osvijetljen. U njoj ima mlijeka za djecu i čvrste hrane za zrelije (1. Pet. 2:2; Hebr. 5:14); ali ne samo to, ona sadrži hranu koja je odgovarajuća različitim razdobljima i okolnostima; i Isus je rekao da će vjerni rob iznositi iz te riznice hranu u pravo vrijeme za kućanstvo vjere – „staro i novo“ (Luka 12:42; Mat. 13:52) Takve stvari bilo bi nemoguće dati iz sektaških doktrina i riznica. Od svake od njih možemo dobiti neke stare i dobre stvari ali nove svakako ne. Istina sadržana u učenjima različitih sekti toliko je pokrivena i izmiješana sa pogreškom da njezina prvobitna ljepota i stvarna vrijednost više nije raspoznatljiva. Različita učenja su u neprestanom proturiječju i sukobu; i dok svi drže Bibliju kao temelj svojih vjerovanja, konfuzija misli i očiti razdor terete zbog toga Bibliju. To je doprinijelo razvoju jedne popularne izreke: „Biblija je stara violina na kojoj se može svirati svaka pjesma“.

To jako dobro opisuje nevjeru našeg vremena koja je nastala zbog krivog predstavljanja Božje riječi i osobnosti po ljudskim tradicijama, zajedno s rastom inteligencije koja se više ne klanja sa slijepim i praznovjernim poštovanjem mišljenjima ljudi nego zahtijeva razlog za nadu koja je u nama. Vjerni istraživač Riječi uvijek će moći pružiti razlog za svoju nadu. Sama Božja Riječ može nas učiniti mudrima i korisna je za poučavanje...itd. „da Božji čovjek bude posve sposoban i *potpuno opremljen*“ (1. Pet. 3:15; 2. Tim. 3:15 – 17) Samo ova riznica sadrži neisrcpan izvor starih i novih stvari – hranu u pravo vrijeme za kućanstvo. Zasigurno nitko tko vjeruje u Biblijsku izjavu da „svjetlost sve jače svijetli, dok ne bude potpuni dan“ neće tvrditi da je potpuni dan došao u Luterovo vrijeme, pa stoga činimo dobro ako pazimo na našu svijetiljku „koja svijetli na *tamnome mjestu...dok ne svane dan*.“ (2. Pet. 1:19)

Nije dovoljno samo naći se na putu svjetlosti; moramo „*hoditi u svjetlosti*“, nastaviti napredovati inače će svjetlo koje ne prestaje proći i ostaviti nas u mraku. Problem kod mnogih je što samo sjede umjesto da slijede stazu svjetlosti. Uzmi konkordancu i razmotri tekstove ispod riječi *sjediti* i *stajati* i zatim to usporedi s onim tekstovima koje ćeš naći ispod riječi *hoditi* i *trati* i naći ćeš velike suprotnosti. Čovjek „*sjedi* u tami“ i „s podrugljivcima“ i *stoji* na putu grešničkom ali „*hodi* u svjetlu“ i „*trati* prema nagradi.“ (Iza. 42:7; Psal. 1:1; Hebr. 12:1)

Savršenstvo u spoznaji nije stvar prošlosti nego, mi se nadamo vrlo bliske budućnosti i sve dok ne priznamo tu činjenicu ne možemo cijeniti a niti očekivati svježa razotkrivanja plana našeg nebeskog Oca. Istina je, mi se i dalje vraćamo na riječi proroka i apostola za svu spoznaju o

sadašnjosti i budućnosti, ali ne zato što su oni uvijek razumjeli Božje planove i naume, nego zato što ih je Bog koristio kao svoje glasnogovornike da nam prenesu kao, i svoj Crkvi tijekom Kršćanskog doba, istinu s obzirom na svoje planove odgovarajuće vremenu. Apostoli obilno potvrđuju ovu činjenicu. Pavao nam kaže da je Bog obznanio kršćanskoj crkvi tajnu svoje volje koja je u skladu s njegovim naumom i koja nije bila prije otkrivena iako je bila zapisana u tajnovitim izjavama koje se nisu mogle razumjeti do određenog vremena da bi oči našeg razumijevanja bile otvorene kako bi smo cijenili „*nebeski poziv*“ koji je osmišljen isključivo za vjernike Kršćanskog doba. (Efež. 1:9, 10, 17, 18; 3:4 – 6) To nam jasno pokazuje da niti anđeli, a niti proroci nisu razumjeli značenje izgovorenih proročanstava. Petar kaže da kada su oni intenzivno ispitali da shvate značenje, da im je Bog rekao da istine sakrivene u njihovim proročanstvima nisu bile za njih nego za nas koji živimo u kršćanskom dobu. I on potiče Crkvu da se nada daljnjoj milosti u tom pravcu – još više spoznaje o Božjim planovima. 1. Pet. 1:10 – 13

Iako je Isus obećao da će Crkva biti vođena u svu Istinu, evidentno je da se to događalo postupno. Dok je Crkva u danima apostola bila slobodna od mnogih krivih učenja koja su izniknula pod Papinstvom, ipak ne možemo pretpostaviti da je rana Crkva vidjela tako jasno i duboko Božji plan kao što je to slučaj danas. Evidentno je i to da su različiti apostoli imali različiti stupanj uvida u Božji plan iako *su svi njihovi zapisi* kao i od proroka bili nadahnuti duhom. Da pokažemo razlike u spoznaji, sjetimo se kako su neko vrijeme Petar i drugi apostoli izuzev Pavla bili kolebljivi kada je Evanđelje počelo ići k nežidovima. (Djela 10:28;

11:1 – 3; Gal. 2:11 – 14) Petrova nesigurnost bila je u oštroj suprotnosti sa Pavlovom sigurnosti koja je bila nadahnutu riječima proroka, Božjim postupcima u prošlosti i direktnim otkrivenjima koja je dobio.

Evidentno je da je Pavao imao daleko više otkrivenja nego drugi apostoli. Nije mu bilo dopušteno da ta otkrivenja potpuno i jasno obznani Crkvi čak niti drugim apostolima (2. Kor. 12:4; Gal. 2:2) ipak u tim vizijama i otkrivenjima možemo vidjeti vrijednost za cijelu Crkvu; jer iako mu nije bilo dopušteno da kaže ono što je vidio niti da nabraja sve što zna o Božjim tajnama koje se odnose na „vjekove koji dolaze“, ipak ono što je vidio osnažilo je, osjenilo i produbilo značenje njegovih riječi koje u svjetlu kasnijih činjenica i proročanskih ispunjenja i vodstva Duha možemo cijeliti mnogo više nego rana crkva.

Za potkrepu toga sjetimo se posljednje knjige Biblije – Otkrivenja napisanog oko 96. n. e. Uvodne riječi najavljuju ga kao posebno otkrivenje stvari koje se nije prije razumjelo. To uvjerljivo dokazuje da do tog vremena Božji plan još nije bio u potpunosti otkriven. A niti je ta knjiga bila sve do sada ono na što joj ime ukazuje, razotkrivanje, **Otkrivenje**. Kada se radi o ranoj crkvi nitko najvjerojatnije nije razumio nijedan dio te knjige. Čak i Ivan koji je vidio te vizije vjerojatno nije znao značenje toga što je vidio. On je bio i prorok i apostol; i dok je kao apostol razumio i naučavao ono što je tada bilo „hrana u pravo vrijeme“, kao prorok izgovorio je stvari koje će opskrbljivati kućanstvo vjere „hranom“ u budućim razdobljima.

Tijekom Kršćanskog doba neki od svetih nastojali su razumjeti budućnost Crkve istražujući ovu simboličku knjigu, i bez sumnje svi koji su čitali i razumjeli makar i dio njenih učenja bili su blagoslovljeni kao što je obećano. (Otkr. 1:3)

Knjiga se nastavila otvarati takvima i u danima Reformacije bila je vrlo važna pomoć Luteru kod odlučivanja da je u stvari Papinstvo kojemu je on tako savjesno služio bilo taj Antikrist spomenut od apostola, a povijest koju mi sada vidimo ispunjava tako veliki dio tog proročanstva.

Tako je Bog postepeno otvarao svoju Istinu i otkrivao izvanredno bogatstvo svoje milosti; i posljedično tome sada je dostupno svjetla više nego ikada u povijesti Crkve.

„I još uvijek nove ljepote vidjet ćemo
i svjetlo što biva sve veće.“